

Sygn. akt V CSK 546/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa O. M.

przeciwko T. P. M. i W. K.

o nakazanie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz każdego z pozwanych kwoty po 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu

Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód O. M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we [...] z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie przeciwko T. P. M. i W. K. o nakazanie i zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące art. 24 § 1 k.c., tj.: czy upublicznienie informacji prawdziwych może naruszać dobra osobiste jednostki skutkując odpowiedzialnością z art. 24 § 1 k.c.; czy stosowanie przez autora publikacji manipulacji, a więc świadomego i celowego takiego doboru prawdziwych faktów i takiego ich przedstawiania, aby osiągnąć zamierzony cel u odbiorcy (negatywny dla bohatera publikacji), może być traktowane jako działania bezprawne; czy ustalenie, że autor takiego tekstu, kierując się niskimi pobudkami, celowo zestawiał ze sobą prawdziwe fakty tak, by wywołać u odbiorcy określone przekonanie, negatywne emocje wobec bohatera tekstu, może skutkować odpowiedzialnością autora za naruszenie dóbr osobistych; czy taka manipulacja, z uwagi na pozostawienie pola interpretacji czytelnikom mieści się w granicach wolności wypowiedzi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada

2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżący nie wykazał powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący poprzestał na sformułowaniu kilku pytań, nie przedstawiając w odrębnym wywodzie prawnym żadnych argumentów mogących prowadzić do rozbieżnych ocen prawnych. Nie może ich zastąpić uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej, które podlegają badaniu dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Poza, tym przedstawione pytania mają charakter otwarty, a odpowiedź na nie zależy od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 3, § 11 ust. 1 pkt 2, ust. 2, 13 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461; zm. : Dz. U. z 2015 r. poz. 616) (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015 r., III CZP 29/15, Biul. SN 2015/7/6).

A.J.

I.n